

दनपेतो वा यत् अर्थः । अर्थादनपेते अर्थसाधने च
ति० । “अर्थमर्थपतिर्वाचम्” रघुः । “वागीशं वाग्भिर-
र्याभिः” कुमा० ।

अर्थकर ति० अर्थं करोति क-हेत्वादौ ट । अर्थं हेतु
कर्मकारके स्त्रियां ङीप् । अर्थकरो दण्डनीत्यादिविद्या ।

अर्थलक्ष् न० अर्थविषये लक्ष्म् । अर्थस्य प्रयोजनस्य लक्ष्-
तायाम् कष्टसाध्यत्व एव तस्य तत्वात् ।

अर्थकृत् ति० अर्थं करोति-क-कृप् । अर्थकारके ।

अर्थक्रम पु० इत० क्रमनिर्णयाय श्रुतशब्दक्रमातिक्रमेणाश्रयणोये
प्रयोजनानुसारिक्रमे यथा पाठक्रमसनादित्याग्निहोतृसाध-

नतया यवागूपाकः प्राक्क्रियते अग्निहोतृरूपप्रयोजनादेः

यवागूसाध्यत्वात्तथात्वम् यथोक्तं भीमां० यत् प्रयोजन-

वशेन क्रमनिर्णयः स अर्थक्रमः । यथा अग्निहोतृ-

जुहोति यवागू पचतीत्यग्निहोतृहोमयवागूपाकयोः । यवा-

ग्व्वा वहोमसाधनत्वेन तत्पाकः प्रयोजनवशेन पूर्वमनु-

वीयते । स चायं पाठक्रमाद्वलवान् । यथापाठं

ह्यनुष्ठाने क्रमस्य प्रयोजनबाधेऽदृष्टार्थत्वं स्यात् । नहि

होमानन्तरं क्रियमाणस्य पाकस्य किञ्चिद् दृष्टं

प्रयोजनमस्ति येनार्थक्रमबाधेन पाठक्रमस्तत्वाद्विद्येत” ।

अर्थगत ति० अर्थं गतः । १ अर्थनिष्ठे अर्थान्श्वे अलङ्का-

रोक्ते २ दोषभेदे पु० अर्थदोषशब्दे विवरणम् ।

गतोऽर्थोऽस्य आहिता० वा परनि० । ३ गतार्थे ति० ।

अर्थगौरव न० इत० खल्वशब्दस्यापि अर्थस्य गौरवम् ।

“भारवेरयं गौरवम्” उद्भटः ।

अर्थघ्न ति० अर्थं हन्ति ताच्छील्यादौ ट स्त्रियां ङीप् ।

अर्थनाशके “व्याधिता वाऽधिचेत्तव्या हिंसावर्जनी च

सर्वदा” मनुः ।

अर्थचिन्ता स्त्री अर्थानां तन्त्रावापादीनां चिन्ता । राज्याङ्ग

तन्त्रावापादीनां चिन्तने । “मन्त्रो स्यादर्थचिन्तायाम-

र्थस्तन्त्रावपादयः” सा० द० । अर्थचिन्तनमप्यत्र न०

“मन्त्रो खञ्जोभयञ्चापि सखा तस्यार्थचिन्तने” इति ।

सा० द० अन्यमतम् । [अर्थो जातोऽस्य । २ जातधने ति० ।

अर्थजात न० अर्थानां जातम् इत० । १ अर्थसमूहे ।

अर्थज्ञ ति० अर्थं जानाति ज्ञा-क । प्रयोजनाभिज्ञे ।

अर्थतम् अव्य० अर्थ+तसिन् । १ अर्थोदित्यर्थे २ अर्थानुसारेण-

त्यर्थे ३ वस्तुसंभवादित्यर्थे च । “अर्थतोऽप्यद्वया-

नन्दानतीतहैतमानतः” वे० सा० ।

अर्थद ति० अर्थान् धनानि ददाति दा-क । १ धदे धन-

दानेन तोषकोऽध्याये २ शिष्यभेदे पु० । “आचार्यपुत्रः

शुभ्रपुत्रज्ञानदोषार्थकः शुचिः । आप्नः शक्तोऽर्थदः

साधुरध्याया दश धर्म्मतः” इति मनुः । २ कुवेरे पु० ।

अर्थदूषण न० अर्थानां दूषणं नाशनम् । क्रोधजव्यसनमध्ये

अतिशयेनासत्कर्मणि विनियोगेन कष्टदायके धन-

नाशनरूपे व्यसनभेदे । “पैशुन्यं साहसं द्रोहद्वेषास्त्रयार्थं

दूषणम् । वाग्दण्डजञ्च पारथ्यं क्रोधजोऽपि गणोऽष्टकः

इति “दण्डस्य पातनञ्चैव वाक्पारथ्यार्थं दूषणम् ।

क्रोधजोऽपि गणे विद्यात् कष्टमेतत्त्रिकं सदेति च” मनुः ।

“अर्थदूषणञ्च धनानामपहारः देयानामदासञ्चेति”

सा० द० रघुनन्दनः । [साधुः” कु०

अर्थिना स्त्री अर्थ-युक् । याचने । “अभ्यर्थना भङ्गभयेन

अर्थपति पु० अर्थानां पतिः इत० । १ नृपे, । “अर्थ्या-

मर्थपतिर्वाचम्” सनैषधस्थार्थपतेः सुताग्राम्” “किञ्चि-

द्विहस्यार्थपतिर्विभाषे” । “वर्णनसूदनमर्थपतिञ्च तम्” इति

च रघुः । २ कुवेरे च ।

अर्थप्रकृति स्त्री अर्थानां प्रयोजनानां प्रकृतिः कारणम् ॥

१ प्रयोजनहेतौ । “बीजं विन्दुः पताका च प्रकरी कार्यमेव

च । अर्थप्रकृतयः पञ्च ज्ञात्वा योज्या यथाविधि”

सा० द० उक्ते नाटकाङ्गे २ कार्यबीजरूपपञ्चके च ।

अर्थप्रयोग पु० अर्थानां धननां प्रयोगः नियोगः ।

कणदानादिदृष्टौ १ कणदानवाणिज्यादिरूपे धनवृद्धा-

र्थके व्यवहारे । अर्थान्तरावापादयः इत० । २ यथायथं

तन्त्रावापादेर्विनियोगे च । “अर्थप्रयोगकुशल” इति

अमात्यलक्षणम् ।

अर्थप्राप्त पु० अर्थतः वाचकशब्दाप्रयोगेऽपि तात्पर्यवशतः

प्राप्तः । वाचकशब्दानुच्चारणेऽपि तात्पर्यवशात्ज्ञाते

“अर्थप्राप्त एवात्मज्ञानविधेरेव यज्ञोपवीतादिपरित्यागो न

विधातव्यः” दृ० उ० भा० ।

अर्थबन्ध पु० अर्थैः विषयैः शब्दादिभिर्बन्धः । १ जीवस्य शब्दा-

दिभिः श्रोतृसम्बन्धरूपे बन्धे २ धनवृत्तबन्धे च ।

अर्थभावना स्त्री अर्थनिष्ठा भावना भावयितृव्यापार उत्-

पादना । भट्टमतोक्तायामर्थनिष्ठायां यागसाधनिकायां

स्वर्गाद्युत्पादनायां स्वर्गादीष्टं यागेन साधयेदित्येवं-

रूपायाम् । भावना च द्विधा शाब्दी आर्थी च विवरणं

भावनाशब्दे ।

अर्थमर्यादा स्त्री अर्थस्य कारणस्य मर्यादा इतरसहकारेण सा-

मयीसमवधानम् । सामयीसमवधाने, सामयीसमवधाने हि